

OL332

Při řeholních slibech (*i v době velikonoční*)

R.
[Ž 84 (83),2]

Jak mi - lý je tvůj při - by - tek, Ho - spo - di - ne zá - stu - pů!

Ž 84 (83)

1. Touží, ba prahne má duše
po Hospodi - no - vých sí - ních, * 7 mé srdce i mé tělo
s jástotem tíhnou k ži - vé - mu Bo - hu. **R.**
2. 7 I vrabec si na - lé - zá při - by - tek * 7 a vlaštovka své hnízdo,(+) kde uklá - dá svá mlá - d'a - ta:
3. 7 Tvé oltáře, Hospo - di - ne zá - stu - pů, * 7 můj králi a můj Bo - že! **R.**
4. Blaze těm, kdo přebývají ve tvém (do - mě, * stále tě mo - hou (chvá - lit.
5. Blaze člověku, jenž u tebe na - lé - zá (po - moc, * půjde se silou stá - le (vět - ší. **R.**
6. Věřu, lepší je den ve tvých ná - dvo - řích * 7 než jin - de ti - sí - ce:
7. raději budu stát na prahu domu své - ho (Bo - ha * 7 než přebývat ve sta - nech bez - bož - ní - ka. **R.**
8. Neboť Hospodin, Bůh, je slun - cem a (ští - tem: * Hospodin popřává milosti i slávy, +
neodepře štěstí těm, kteří ži - jí v ne - vin - no - sti. **R.**